

נאמר, שפטוב נגד אליהם אונריך, שהרי לדרכה הוו אמר שירה, לחבר אוותה למתין.

בא ראה, יהוֹרָה אחוז בכל האדים. אחוז בדרכם, אחוז בא מארם. שהרי הוא בא מארם מזרחה, וראשיתו באפוץ, ואחוז בדרכם, משות שהוֹלֵךְ לימיּן ונאנחו בגוף. משותם כה, הפעם ואודה את ה. ותעמד מולדת. ותעמד, שעמלה בקיום של הבירית בראי, שהרי הכל נתון מרבכה קדושה.

רבי שמעון יצא לקריה. הוזמן לו רבי אבא ורבי חייא ורבי יוסי, בין דחמא לוז, אמר חדותי דאוריתא אצטריך הכא, יתבי תלתא אלין, (ס"א יט) בד בעא למיזל, פתח כל חד וחד קרא.

רבי אבא פתח ואמר, וזה אמר אל אברם אחורי הפרד לוט מעמו, שא נא עיניך וראה וגוי. וכי לפיה קראייה של אברם יורש את הארץ, ולא יותר? עד כמה רואה בן אדים? שלש פרשיות, או ארבע או חמיש פרשיות, והוא אומר כי את כל הארץ אשר

אתה ראה וגוי?

אלא, בין שאבעת האדים של העולם רואה, את כל הארץ רואה. שהרי ארבעת האדים של העולם הם כללו של כל העולם. עוד, הרים אותו הקדוש ברוך הוא על הארץ ישראל והראה לו שהיא קשורה באדי הארץ, וראה את הארץ את הכל. כמו כן, מי שראה את רבי שמעון, רואה את כל העולם, המשמיחה של מעלה ומטה.

פתח רבי חייא ואמר (בראשית כה) הארץ אשר אתה שוכב עליה לך אתננה ולזעך, וכי הוא אתר בלחוודי אבטח ליה קדשא ברייך הוי, דהא ארבע אמין או חמישא הוו

בדגא קאמר שירטא, לחברא ליה בימינא. היא חזי, יהודיה אחד בכל סטרין, אחד בדרכם ואחד בمزוח. דהא איהו מיטר שמאלא קא אתיא, ושירותיה באפוץ ואחד בדרכם, בגין דאייהו אויל לימיּן ואתה אחד בגופא, בגין בך (בראשית כט) הפעם אודה את ה. ותעמד מולדת, ותעמד, דקיעמא בקיומא דקיעמא בדקא יאות, דהא אנתקן כלא רתיכא קדיישא.

רבי שמעון נפק לкриיתא, איזמן ליה רבי אבא ורבי חייא ורבי יוסי, בין דחמא לוז, אמר חדותי דאוריתא אצטריך הכא, יתבי תלתא אלין, (ס"א יט) בד בעא למיזל, פתח כל חד וחד קרא.

רבי אבא פתח ואמר, (בראשית י) וזה אמר אל אברם אחורי הפרד לוט מעמו וגו', שא נא עיניך וראה וגוי. וכי לפום חייז דאברם ירית ארעה ולא יתר. עד כמה חממי בר נש, תלת פרשי או ארבע או חמיש פרשי, ואייה אמר (בראשית י) כי את כל הארץ אשר אתה רואת וגו'.

אלא, בין דארבע סטרין דעלמא חממי, כל ארעה חממי. דהא ארבע סטרין דעלמא, כלא דכל עלמא.תו, זקף ליה קדשא ברייך הוי על ארעה דישראל, (דף ג ע"א) ואחמי ליה דאייה קשירה בסטרין דעלמא, והוה חממי כלא. בגורונא דא, מאן חממי ליה לרבי שמעון, כל עלמא חממי, חמומיתא דעילא ומתפא.

פתח רבי חייא ואמר (בראשית כה) הארץ אשר אתה שוכב עליה לך אתננה ולזעך, וכי הוא אתר בלחוודי אבטח ליה קדשא ברייך הוי, דהא ארבע אמין או חמישא הוו